Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 332/2002

af 18. februar 2002

om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne

(EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 1360/2008 af 2. december 2008	L 352	11	31.12.2008

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 332/2002

af 18. februar 2002

om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]), forelagt efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til traktatens artikel 119, stk. 1 og 2, træffer Rådet efter henstilling fra Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg afgørelse om gensidig bistandsydelse i tilfælde af, at en medlemsstat har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance. Artikel 119 definerer ikke det instrument, der skal bruges i forbindelse med den nævnte gensidige bistand.

(2) En långivningstransaktion bør kunne iværksættes så betids, at den begunstigede medlemsstat rettidigt under velordnede valutakursforhold kan træffe økonomisk-politiske foranstaltninger, som kan hindre, at der opstår en akut betalingsbalancekrise, og støtte medlemsstatens bestræbelser for at tilvejebringe konvergens.

(3) I forbindelse med hver transaktion vedrørende långivning til en medlemsstat skal denne stat vedtage økonomisk-politiske foranstaltninger, som kan genskabe eller sikre en holdbar betalingsbalancesituation, og som er afpasset efter, hvor alvorlig situationen er, og hvorledes den udvikler sig.

(4) Der bør på forhånd fastsættes passende procedurer og instrumenter, som giver Fællesskabet og medlemsstaterne mulighed for om nødvendigt at iværksætte en mellemfristet finansiel støtte med kort varsel, særlig såfremt omstændighederne kræver øjeblikkelig handling.

(5) For at sikre finansieringen af den støtte, der bevilges, er det nødvendigt, at Fællesskabet kan udnytte sit gode omdømme til selv at tilvejebringe midler, som det derefter stiller til rådighed for medlemsstaterne i form af lån. Transaktioner af denne art er nødvendige for at virkeliggøre Fællesskabets mål, således som de er fastsat i traktaten, særlig for så vidt angår den harmoniske udvikling af de økonomiske aktiviteter i Fællesskabet som helhed.

(6) Ved Rådets forordning (EØF) nr. 1969/88 blev der til dette formål indført en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne ([4]).

(7) Siden den 1. januar 1999 kan de medlemsstater, der deltager i den fælles valuta, ikke længere drage fordel af den mellemfristede finansielle støtte. Den finansielle støttemekanisme bør imidlertid opretholdes, ikke blot for at tilfredsstille de potentielle behov hos de nuværende medlemsstater, som ikke har vedtaget euroen, men også for at tilfredsstille behovene hos de nye medlemsstater, indtil de indfører euroen.

([1]) EFT C 180 E af 26.6.2001, s. 199.
([2]) Udtalelse afgivet den 6.9.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([3]) EFT C 151 af 22.5.2001, s. 18.
([4]) EFT L 178 af 8.7.1988. s. 1. Ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

▼B

(8) Indførelsen af den fælles valuta har medført en betydelig reduktion i antallet af medlemsstater, der kan bruge instrumentet. Dette berettiger, at det nuværende rammebeløb på 16 mia. EUR justeres nedad. Långivningsloftet bør ikke desto mindre opretholdes på et tilstrækkeligt højt niveau, sådan at det på en hensigtsmæssig måde kan dække flere medlemsstaters behov på samme tid. En nedsættelse af långivningsrammebeløbet fra 16 mia. EUR til 12 mia. EUR vil være passende for at dække disse behov og endvidere for at tage hensyn til de kommende udvidelser af Den Europæiske Union.

(9) Den åbenbare uligevægt mellem antallet af lande, der potentielt kan tildeles lån i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, og antallet af lande, der kan finansiere dem, gør det vanskeligt at opretholde den direkte finansiering af lån, der ydes af alle de andre medlemsstater. Lånene bør derfor udelukkende finansieres via kapitalmarkederne eller de finansielle institutioner, idet disse kapitalkilder nu har nået et udviklingsstade og modenhed, der sætter dem i stand til at løse en sådan finansieringsopgave.

(10) De nærmere betingelser for at benytte mekanismen bør desuden præciseres i lyset af den indhøstede erfaring, og der bør tages hensyn til de internationale finansmarkeders udvikling samt til de tekniske muligheder og begrænsninger, der er forbundet med at anvende disse finansieringskilder.

(11) Det påhviler Rådet at træffe afgørelse om et lån eller en passende finansieringsfacilitet, den gennemsnitlige løbetid, det samlede beløb og størrelsen af de successive rater. Karakteristikaene ved raterne, løbetiden og rentetypen bør imidlertid fastsættes ved fælles overenskomst mellem den begunstigede medlemsstat og Kommissionen. Hvis Kommissionen finder, at de lånekarakteristika, som den pågældende medlemsstat ønsker, indebærer en finansiering, der er uforenelig med de tekniske begrænsninger, der fastsættes af kapitalmarkederne eller de finansielle institutioner, bør den kunne foreslå alternative finansieringsbetingelser.

(12) For at finansiere lån, der ydes i henhold til denne forordning, bør Kommissionen på Det Europæiske Fællesskabs vegne bemyndiges til at optage lån på kapitalmarkederne eller hos finansielle institutioner.

(13) Den finansielle støttemekanisme, der blev indført ved forordning (EØF) nr. 1969/88, bør følgelig tilpasses. For at opnå klarhed bør nævnte forordning erstattes.

(14) For vedtagelsen af denne forordning, der udelukkende åbner mulighed for ydelse af fællesskabslån via kapitalfremskaffelse på kapitalmarkederne, idet de ikke skal finansieres af de andre medlemsstater, indeholder traktaten ingen anden hjemmel end traktatens artikel 308 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en fællesskabsmekanisme for mellemfristet finansiel støtte, der giver mulighed for at yde lån til en eller flere medlemsstater, som har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til betalingsbalancens løbende poster eller kapitalposter. Kun medlemsstater, som ikke har vedtaget euroen, kan omfattes af denne fællesskabsmekanisme.

▼M1

Den samlede hovedstol for de lån, der kan ydes medlemsstaterne i henhold til denne mekanisme, er begrænset til 25 mia. EUR.

▼B

2. Med henblik herpå er Kommissionen bemyndiget til på Det Europæiske Fællesskabs vegne i overensstemmelse med den afgørelse, som Rådet træffer i henhold til artikel 3 og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, at optage lån på kapitalmarkederne eller i finansielle institutioner.

Artikel 2

Hvis en medlemsstat, som ikke har vedtaget euroen, overvejer at tilvejebringe midler uden for Fællesskabet, hvortil der er knyttet økonomisk-politiske betingelser, hører den først Kommissionen og de øvrige medlemsstater for bl.a. at undersøge de muligheder, som fællesskabsmekanismen for mellemfristet finansiel støtte frembyder. Denne høring finder sted i Det Økonomiske og Finansielle Udvalg i overensstemmelse med traktatens artikel 119.

Artikel 3

1. Mekanismen for mellemfristet finansiel støtte kan bringes i anvendelse af Rådet på foranledning af:

a) Kommissionen, som handler i henhold til traktatens artikel 119 og efter samråd med den medlemsstat, som ønsker at få adgang til en fællesskabsfinansiering

b) en medlemsstat, som har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til betalingsbalancens løbende poster eller kapitalposter.

2. Efter en undersøgelse af situationen i den medlemsstat, som ønsker at få adgang til mellemfristet finansiel støtte, og af det genopretnings- eller ledsageprogram, som medlemsstaten forelægger til støtte for sin anmodning, træffer Rådet, i princippet under samme samling, afgørelse om:

a) ydelse af et lån eller en passende finansieringsfacilitet, beløbets størrelse samt den gennemsnitlige løbetid

b) de økonomisk-politiske betingelser, der knyttes til den mellemfristede finansielle støtte med henblik på at genskabe eller sikre en holdbar betalingsbalancesituation

c) de vilkår, der knyttes til lånet eller finansieringsfaciliteten, som i princippet udbetales eller aktiveres successivt, idet frigørelsen af hver rate er betinget af, at der foretages en kontrol af de resultater, der er opnået i forbindelse med iværksættelsen af programmet i forhold til de fastsatte mål.

Artikel 4

Hvis der i den periode, hvori der ydes finansiel støtte, indføres eller genindføres restriktioner for kapitalbevægelserne i henhold til traktatens artikel 120, tages de betingelser og nærmere bestemmelser, der er knyttet til den finansielle støtte, op til fornyet overvejelse i henhold til traktatens artikel 119.

Artikel 5

Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for med regelmæssige mellemrum og i samarbejde med Det Økonomiske og Finansielle Udvalg at kontrollere, at den økonomiske politik i den medlemsstat, som har modtaget et lån fra Fællesskabet, er i overensstemmelse med genopretnings- eller ledsageprogrammet og eventuelle andre betingelser, der er vedtaget af Rådet i henhold til artikel 3. Med henblik herpå stiller medlemsstaten alle nødvendige oplysninger til rådighed for Kommissionen. Afhængigt af resultaterne af denne kontrol træffer Kommissionen, efter at have indhentet udtalelse fra Det Økonomiske

▼B

og Finansielle Udvalg, afgørelse om de successive udbetalinger af raterne.

Rådet træffer afgørelse om eventuelle tilpasninger af de oprindeligt fastsatte økonomisk-politiske betingelser.

Artikel 6

De lån, der ydes som mellemfristet finansiel støtte, kan anvendes til konsolidering af en støtte, der er ydet af Den Europæiske Centralbank som en meget kortfristet finansieringsfacilitet.

Artikel 7

1. De i artikel 1 omhandlede lånoptagelsestransaktioner og tilsvarende långivningstransaktioner udføres i euro. De sker med samme valørdato og må for Fællesskabet hverken indebære nogen ændring af forfaldsdagen eller risici i tilknytning til valutakurs- og renteudvikling eller nogen anden kommerciel risiko.

Karakteristikaene ved successive rater, som Fællesskabet udbetaler i henhold til den finansielle støttemekanisme, forhandles mellem medlemsstaten og Kommissionen. Hvis Kommissionen finder, at de karakteristika, som medlemsstaten ønsker, medfører en fællesskabsfinansiering, der ikke passer med de tekniske begrænsninger på de finansielle markeder, eller som kan forringe Fællesskabets omdømme som låntager på disse markeder, har den ret til at nægte at godkende disse karakteristika og til at foreslå en alternativ løsning.

Hvis en medlemsstat modtager et lån, hvortil der er knyttet en klausul om indfrielse før forfald, og beslutter at gøre brug af denne mulighed, træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger.

2. På anmodning af debitormedlemsstaten kan Kommissionen, hvis omstændighederne tillader en forbedring af udlånsrentesatsen, foretage en refinansiering eller ændre de finansielle betingelser for sin oprindelige lånoptagelse eller dele heraf.

En sådan refinansiering eller ændring skal finde sted på de vilkår, som er fastsat i stk. 1, og må ikke resultere i en forlængelse af den gennemsnitlige løbetid for de berørte lån eller i en forhøjelse af restgælden på datoen for disse transaktioner.

3. Fællesskabets udgifter i forbindelse med iværksættelsen og gennemførelsen af hver transaktion afholdes af den begunstigede medlemsstat.

4. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg holdes løbende underrettet om gennemførelsen af de i stk. 2, første afsnit, omhandlede transaktioner.

Artikel 8

De i artikel 3 og 5 omhandlede afgørelser træffes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, forelagt efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg.

Artikel 9

Den Europæiske Centralbank træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre forvaltningen af lånene.

Midlerne udbetales kun til de formål, der er anført i artikel 1.

▼B

Artikel 10

Rådet undersøger hvert tredje år på grundlag af en rapport fra Kommissionen, efter udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, om de principper, retningslinjer og lofter, der gælder for den indførte mekanisme, fortsat er i overensstemmelse med de behov, der gav anledning til dens indførelse.

Artikel 11

Forordning (EØF) nr. 1969/88 ophæves.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.